

BAJKA NA DOBRANOC

Mały srebrzystowłosy anioł

Mały anioł o srebrnych włosach miał kłopoty. Był tak niegrzeczny, że Święty Piotr wezwał go do siebie. Coś mi się zdaje, że nie rozumiesz, że u nas w Niebie każdy ma coś do roboty, zwłaszcza teraz, w święta. Każdy z nas musi uszczęśliwić kogoś na Ziemi. - Święty Piotr spojrzał surowo i dodał: „Jednak ty byłeś tak leniwy, że nie możesz u nas zostać. Leć na Ziemię i spraw, żeby ktoś był szczęśliwy. Dopiero wtedy będziesz mógł wrócić do Nieba”. I oto mały anioł znalazł się za bramą niebios. Zastanawiał się, co właściwie ma począć. Sfrunął na Ziemię, gdzie wszystko było pokryte puszystym śniegiem. Aniołkowi było bardzo zimno w cieniutkiej koszulce. Pierwszą istotą, jaką napotkał, był zając, który grzecznie powiedział: „Dzień dobry!” Mały anioł chciał właśnie odpowiedzieć, gdy wtem usłyszał dźwięk dzwonka u sań. To był Święty Mikołaj jadący swoimi saniami. Kiedy Święty Mikołaj dostrzegł małego anioła, zatrzymał sanie i zapytał: „Co ty tu robisz na Ziemi?” Anioł spuścił ze wstydu głowę i przyznał się, że był w niebie niegrzeczny i leniwy. - No to chodź ze mną, pomożesz mi dzisiaj w nocy. No i Święty Mikołaj zabrał małego anioła do sań i pojechali. Jechali dość długo, aż sanie raptownie zatrzymały się. Święty Mikołaj opróżnił swój worek, w którym były choinkowe ozdoby, i anielskie włosy. Może zechciałbyś mi pomóc przy ubieraniu choinek? - zapytał Święty Mikołaj? Och, chętnie - odpowiedział radośnie mały anioł. - Cieszę się - powiedział Święty Mikołaj. No i Święty Mikołaj i aniołek razem ubierali drzewka, zawieszili też na nich małe prezenty. Wkrótce Święty Mikołaj ruszył w dalszą drogę, aby przywieźć większe prezenty, obiecał też małemu aniołowi, że go zabierze po powrocie. Wtedy aniołek odkrył, że jedno maleńkie drzewko nie zostało jeszcze przystrojone. Co robić? Nagle wpadł na wspaniałą pomysł! Miał przecież złote gwiazdki na swojej koszulce! Pozrywał je i zawiesił na gałęziach drzewka. Co by tu jeszcze dołożyć? Ależ oczywiście! Pasemka swoich cudownych srebrzystych włosów! Ustroił nimi drzewko - a kiedy już skończył, wyglądało naprawdę pięknie. Nawet zwierzęta wyszły z lasu, by je podziwiać! Święty Mikołaj wrócił, a gdy zobaczył, czego dokonał mały anioł, bardzo go chwalił. Teraz musimy wszystkie drzewka zawieźć do wioski powiedział Mikołaj. Może znajdzie się tam ktoś, kto weźmie twoją choinkę. Potem Święty Mikołaj wraz z małym aniołem wsiadli do sań i ruszyli przez zaśnieżone pola. W oddali pojawiły się migoczące światła domów. Święty Mikołaj wjechał saniami do wsi i rozdawał prezenty. Anioł pomagał mu jak umiał najlepiej. Przyszła wreszcie kolej i na choinkę tak pięknie przyozdobioną jego własnymi srebrnymi włosami i gwiazdkami z jego koszulki. Wziął drzewko i zaniósł je do domku, gdzie mieszkało troje dzieci. Dzieci właśnie pomagały mamie myć naczynia, kiedy anioł cichutko, na paluszkach wślizgnął się do domu, postawił choinkę i położył pod nią prezenty. Wymknął się z domu, podfrunął pod okno i zajął do środka. Widział, jak dzieci wyszły z kuchni, zobaczyły choinkę, a potem uszczęśliwione radośnie śpiewały i tańczyły wokół drzewka. Krzyczały: „Jaką piękną!” i „Kto ją nam przyniósł?” Anioł uśmiechnął się — był szczęśliwy. Pośpieszył do Świętego Mikołaja. - Czy mogę cię dokądś zawieźć - zapytał Święty Mikołaj. - Tak, bardzo proszę - odpowiedział aniołek. - Zawieź mnie, proszę, do lasu, tam gdzie cię spotkałem. Muszę wracać do Nieba. - Dobrze - powiedział Święty Mikołaj. - Bardzo dziękuję ci za pomoc. Postaram się, aby Święty Piotr dowiedział się o tym. - Bardzo dziękuję! Do widzenia! - zawołał mały anioł i znikł w ciemnościach nocy. Kiedy mały anioł wrócił do Nieba, Święty Piotr oczekiwał go w bramie. Popatrzył srogo i powiedział z wyrzutem: „Co ty z siebie zrobiłeś? Spójrz na swoje włosy! A gdzie podziały się twoje złote gwiazdki?” Gdy mu aniołek opowiedział, co stało się z jego włosami i złotymi gwiazdkami, Święty Piotr bardzo się ucieszył. Był tak uradowany postępkiem małego anioła, że podarował mu nowe złote gwiazdki. Starsze anioły przyszyły mu je do koszulki. A srebrne włosy wkrótce przecież odrosną!

- Gazetkę redaguje i opracowuje graficznie Małgorzata Majewska
 - Współpraca: nauczycielki oddziałów
 - Adres: Zespół Szkolno - Przedszkolny Libusza 679
- Tel. 0 - 13 / 447 50 05 wew.23 www.zsplibusza.republika.pl

GAZETKA PRZEDSZKOLAKA

DWUMIESIĘCZNIK DLA DZIECI I RODZICÓW
ZESPÓŁ SZKOLNO - PRZEDSZKOLNY W LIBUSZY

Grudzień 2006 R.
cena 1 zł

Migoczący blask choinki, w pokoju stół wigilijny z białą opłatka na ozdobnym talerzyku. Melodia kolędy nuconej półgłosem. Uśmiechnięte twarze tych, którzy nas kochają. Magiczny nastrój Bożego Narodzenia...

W wigilijny wieczór wszyscy czekają aż zabyśnie pierwsza gwiazdka. Nawet jeśli niebo całkowicie przystaniają chmury, to jest to gwiazdka nadziei. Nadziei i wiary w to, że zbliżają się, po zimowym przesileniu, coraz dłuższe dni, w których będzie więcej ciepła, radości, i że wszyscy napotkani na drodze ludzie będą dobrzy.

Mamy nadzieję, że Nowy Rok rozpocznie się i skończy radością.

*Szła kolęda w noc grudniową,
a tu taki mróz,
Trzeba prędko okryć dziecko
najcieplejszą z chust.
Zimno dziecku, zimno Matce,
obydwoje drzą. Hej Kolędo! Hej Kolędo! Prowadź ich w nasz dom!*

**Jest taki dzień wyjątkowy -
jeden w roku
Taki ciepły, choć grudniowy
To czas, kiedy milkną wszelkie
spory.**

**Wtedy wszyscy ślą życzenia
W Dniu Bożego Narodzenia.
Gwiazdki na choince błyszczą
Te marzenia zaraz ziszczą.
Zapatrzeni w blasku świec,
zasłuchani w dźwięk kolędy,
uśmiechamy się bez przerwy.
I choć czasem błysnie łza,
niech to będzie ta łza szczęścia,
co rozświetla mroczną noc.
Takich życzeń, ślemy moc.**

Spotkanie z policjantem Wszystkie grupy przedszkolne uczestniczyły w spotkaniu z Policjantem – tatusiem jednej z wychowanek naszego przedszkola, który obdarował dzieci wspaniałymi prezentami w postaci smyczy i myszek odblaskowych. Dzieci obejrzały również film edukacyjny mówiący o bezpiecznym poruszaniu się po drogach.

Dziękujemy!

Andrzejkki., Wróż Andrzejku, wszystkich dzieci dobrodzieju”

Każda z grup zorganizowała sobie wróżby i zabawy andrzejkowe.

Było sporo dobrej zabawy, dużo śmiechu i radości.

Przy zapalonych świecach dzieci wróżyły sobie z butów, z butelki, kostek. Była też zabawa przy muzyce i konkurencje taneczne np. taniec na gazecie, zabawy z kapeluszem, monetami itp.

Spotkanie z Mikołajem- Mikołaj przybył do dzieci zgodnie z planem dnia 6 grudnia. Radość, przejęcie i zadowolenie malowały się na małych twarzyczkach. Miał Mikołaj pewne trudności z dojazdem do przedszkola, bo zabrakło śniegu, ale załatwił sobie samochód z przyczepką i mógł nim śmiało podróżować. Mikołaj obdarzył dzieci prezentami za które dzieci podziękowały, życząc dobrodziejowi dużo zdrowia i siły.

Dzieci powitały Mikołaja wierszami i wesołymi piosenkami.

JAŚ CZEKA?

- **Przedszkolna wigilia 22 grudnia / piątek** / – tradycją naszego przedszkola są spotkania świąteczne przygotowywane wspólnie przez dzieci i personel naszego przedszkola. Poprzez takie spotkania przybliżamy dzieciom tradycje związane ze świętami Bożego Narodzenia. W tym roku również spotkamy się przy wspólnym stole, łamiąc się opłatkiem i składając sobie serdeczne życzenia, a część artystyczną przygotowuje grupa „Biedronek”.
- **W dniach 27, 28, 29 grudnia – przerwa świąteczna** - dyżur jednego oddziału.
- **Bal karnawałowy przebierańców** – odbędzie się dnia 10 stycznia.
- **Ferie zimowe** rozpoczną się w województwie małopolskim, a więc i w naszym przedszkolu 14 stycznia i potrwać 2 tygodnie / na feriach – dyżur jednej grupy/

BYĆ JEDYNAKIEM...

Jest wyjątkowy jak..... każde dziecko.

Potrzebuje tyle samo czułości, miłości i troski co inne dzieci, ale nie więcej- choć często o tym zapominamy. **Jedynakom** przypisuje się wiele negatywnych cech: tyrani, mali egoiści, rozpieszczeni do granic możliwości, nie umiejący się niczym dzielić, ani pójść na kompromis. Doświadczenie często pokazuje, że ta opinia czysto jest krzywdząca to, że jest ktoś jedynakiem nie określa jeszcze jego cech osobowościowych. Takie osoby mogą być przecież wspaniałymi, otwartymi ludźmi, jeśli tylko ich rodzice mądrze ich wychowali i kochali.

Z pewnością dzieciństwo jedynaka różni się od rówieśników z liczniejszych rodzin. Jak wszystko ma swoje plusy i minusy. Jedynak nie ma wątpliwości, jak wiele znaczy dla rodziców. Otoczony ich miłością wyrasta w przekonaniu, że jest jedyny i niepowtarzalny, niezastąpiony. Nie musi rywalizować o względy u swoich rodziców, jego potrzeby, zainteresowania są łatwiej rozpoznawane i zaspokajane przez rodziców. Ma duże szanse, by zostać przywódcą w grupie rówieśników, zostać uznany za autorytet. Jedynacy są na ogół dojrzałsi niż ich rówieśnicy, bo większość czasu spędzają z dorosłymi.

Jednak nie zawsze łatwo być pępkiem świata. Kochający rodzice często nieświadomie popełniają błędy prowadzące do tego, że dziecko staje się zbyt od nich uzależnione. Dziecko to skarb dla takich rodziców, trzeba więc bardzo uważać, by nie stało mu się nic złego. Z lęku o jego bezpieczeństwo przesadnie ograniczają mu swobodę, wyręczają go we wszystkim, usuwają z drogi wszelkie przeszkody. Jedynacy bywają samotni. Z rodzeństwem można się pobawić nawet pokłócić. Spróbować swoich sił w walce o zabawkę, nauczyć się samodzielnie rozwiązywać konflikty. W ten sposób dziecko naturalnie nabywa umiejętności społeczne. Jedynacy są takiej szkoły pozbawieni. Nie wystarczy kochać dziecko, by wychować szczęśliwego jedynaka, trzeba je jeszcze **kochać mądrze**, pamiętając o tym, że jest to autonomiczna istota, a nie nasza własność, maskotka czy ktoś, kto ma realizować nasze marzenia. Nie składajmy na barki dziecka ciężaru naszych ambicji. To, że mamy je tylko jedno, nie oznacza, że musi być ono doskonałe. Być może nasza pociecha ma zupełnie przeciętne zdolności, ale przecież dla nas i tak będzie wyjątkowa.

O ŚW. MIKOŁAJU NA WESOŁO

Jaś pisze list do św. Mikołaja: „ Drogi Święty Mikołaju! Mam małe kieszonkowe, dlatego przynieś mi pod choinkę bębenek, trąbkę, pistolet na wodę. Dziadek będzie mi płacił, żeby m nie grał na bębenku, siostra,

Dzieci wybierają zawody aktorek, piosenkarzy, strażaków, policjantów, itp.
Tylko Jaś mówi, że chciałby zostać Świętym Mikołajem.
- Czy dlatego Jasiu, że roznosi prezenty? - pyta nauczycielka.
- Nie. Dlatego, że pracuje raz w roku.

MISIE

Grupa dzieci 5 letnich

Choinka – według tradycji postrzegana jest jako „rajskie drzewko” W Europie zwyczaj jej ubierania rozpo wszechnił się w XIX wieku.

Gwiazdka – gdy pojawia się na niebie, daje nam znak, że już czas zasiąść do uroczystej wieczerzy.

Kolędy – radosne pieśni o narodzeniu Pańskim. Odmianą kolęd są pastorałki.

Jemioła – zawieszona nad wigilijnym stołem przynosi szczęście.

Oplątek – przypomina chleb, łamiąc się nim składamy sobie szczerze życzenia.

Sianko – należy je włożyć pod wigilijny obrus na pamiątkę narodzenia Pana Jezusa i złożenia w żłóbku na sianku.

Kolędnicy – „przebierańcy”, którzy idą od domu do domu i przedstawiają sceny z Bożego Narodzenia, śpiewają kolędy i składają życzenia.

Stajenka – ustawiona w Kościele, w domu przypomina

„tę” z Betlejem, w której przyszedł na świat Syn Boży.

Dodatkowy talerz – należy pamiętać, aby przy wieczerzy wigilijnej pozostawić dodatkowe miejsce dla gościa, samotnego, potrzebującego pomocy.

Chleb – na wigilijnym stole koniecznie powinien się znaleźć, gdyż wówczas nie zabraknie go przez cały rok w naszych domach.

Snop zboża - / dawniej/ ustawiało się go w kącie izby, w której spożywano wieczerzę, a potem „powróżkami” obwiązywało się pnie drzew owocowych w sadzie, aby chronić je przed szkodnikami i zapewnić urodzaj.

przedszkolne rozmowy

Gdybyś został/a/ pomocnikiem Mikołaja komu dałbyś/łabyś prezent i jaki?

- ❖ „Biednym dzieciom – zabawki, bo ja mam sto, tysięcy zabawek, a mamie – perfumy”
Kacperek
- ❖ „Kacprowi – robota, a babci – zdrowie, tzn. lekarstwa” **Julia**
- ❖ „Sarence – szalik, a mamie nową sukienkę” **Natalka Cz**
- ❖ „Dzieciom z domu dziecka bombki na choinkę, a kuzynce rękawiczki” **Dawidek**
- ❖ „Swojemu bratu – perfumy” **Maksiu**
- ❖ „Radkowi - mojemu kuzynowi – komórkę” **Krystianek**

Twórcze opowiadanie dzieci pt. „ W wigilijny wieczór”

Nadeszły Święta Bożego Narodzenia. Dzieci bawiły się przed domem śnieżkami. Nagle zobaczyły pierwszą gwiazdkę na niebie. Mama zawołała ich, bo przyszli goście na wigilię. Dzieci szybko pobiegły do domu. Cała rodzina pomodliła się, podzieliła się opłatkiem i zasiadła do stołu. Zjadła barszcz z uszkami, pierogi, kapustę z grochem i wypita kompot. Skończyła się kolacja. Wtedy dzieci poszły na górę i zobaczyły pod choinką prezenty. Otworzyły je, a tam były zabawki: Lalka Barbie, samochód policyjny, misiu Pysiu i dużo słodyczy. Elfik – pomocnik Św. Mikołaja zobaczył, że dzieci bardzo się cieszą z tych prezentów. Poleciał do Św. Mikołaja i powiedział, że dzieci są grzeczne i kochają go. Dzieci szczęśliwe i pełne radości poszły spać. Śniły im się aniołki, szopka i choinka.

M.M.

LEŚNE DUSZKI

Grupa 5 letnich

WYCHOWAWCZE ODDZIAŁYWANIE RODZINY

Rodzina jest tym środowiskiem, które wywiera najsilniejszy wpływ na rozwój społeczny i emocjonalny dziecka.

Oddziaływanie na postawy dziecka może mieć charakter pozytywny lub negatywny – w zależności od postaw w rodzinie, od poziomu kultury, sposobu życia i zainteresowań. Często jest tak, że dziecko traktowane jest w rodzinie jako istota, którą się kocha i otacza na każdym kroku troską i opieką, niewiele w zamian wymagając. A przecież właśnie w rodzinie dziecko uczy się miłości i życzliwości do ludzi. To właśnie rodzice powinni uczyć je okazywania uczuć innym.

Dziecko powinno wiedzieć możliwie dużo o swojej rodzinie, o pracy rodziców, o zajęciach rodzeństwa, o codziennym trudzie i kłopotach, a także o radościach i sukcesach. W ten sposób pełniej i mocniej mogą się rozwijać uczucia dzieci, ich szacunek dla poszczególnych członków rodziny, rozumienie ich dobrego nastroju czy złego samopoczucia i zmęczenia, potrzeby odpoczynku w ciszy i spokoju. Wtedy dziecko chętniej będzie wyświadczać domownikom drobne przysługi, zaopiekuje się młodszym rodzeństwem czy podzieli się swoimi zabawkami.

Różne są sposoby przybliżania dziecku spraw związanych z życiem rodziny. Przede wszystkim powinno ono uczestniczyć w spełnianiu różnych drobnych obowiązków w domu. Najpierw wdrazamy je do prac samoobsługowych, jak samodzielne ubieranie się i rozbieranie, mycie, jedzenie, porządkowanie swoich zabawek i innych osobistych rzeczy. Inny rodzaj prac to udział w sprzątanii mieszkania, nakrywanie do stołu, zmywanie naczyń, dbanie o rośliny ozdobne, sprawowanie opieki nad młodszym rodzeństwem itp.

Dzięki działaniom na rzecz rodziny i wspólnemu przeżywaniu z nią radości i zmartwień dziecko stopniowo staje się pełnowartościowym jej członkiem.

przedszkolne rozmowy

Odpowiedzi dzieci na pytanie: *Dlaczego lubisz Święta Bożego Narodzenia?*

- Bo wtedy jest Jezus w stajence w żłóbku. **Filip B.**
- Pod choinką prezenty. **Szczepan Rz**
- Bo wtedy dzieli się opłatkiem. **Miłosz K.**
- Trzeba ubierać choinkę w różne ozdoby, słuchasz kolęd. **Patrycja P.**
- Bańki ubiera się choince. **Kamil M.**
- Na Boże Narodzenie robi się obiady jak się dzieli opłatkiem i idzie się do kościoła. **Filip T.**
- Na niebie na święta mrugają gwiazdki. **Anna Ś.**
- Jeszcze się modli jak się siada do stołu. **Adrian L.**
- I je się barszcz z uszkami, to jest moje ulubione. **Filip B.**
- I jeszcze żurek. **Jakub G.**
- Cała rodzina ładnie się ubiera. **Anna Ś.**
- Przychodzą nabiato ubrani chłopcy i taki pan co daje obrazki i czasem cukierki. **Filip B.**
- To przychodzi ksiądz i ministranci. **Kamil M.**
- Maryja Jezuskowi śpiewa kołysanki. **Patrycja P.**
- A na sklepach są lampki i wszystko się świeci. **Filip B.**

Materiał przygotowała Krystyna Wyżkiewicz

BIEDRONKI

Grupa dzieci 6 letnich

RYСУNEK DZIECKA

rzeczność plastyczna obok zabawy jest najpowszechniejszym zjawiskiem w spontanicznej i ekspresyjnej działalności dziecka. Dziecko sprawia przyjemność i satysfakcję pozostawianiem śladów własnych czynności ruchowych na papierze czy innym dostępnym materiale. Twórczość ta jest również źródłem wiedzy o życiu psychicznym dziecka. Tematyka prac dzieci ze starszych grup przedszkolnych zaczyna się rozszerzać i dotyczyć przedmiotów, osób czy wydarzeń odgrywających w życiu dziecka ważniejszą rolę. Pojawia się pewien określony repertuar, do którego należą: postacie ludzkie, budynki, środki lokomocji, rośliny, słońce i zwierzęta. Dzieci 5, 6-letnie lubią używać barw żywych i jaskrawych, ale posługują się też barwami spokojniejszymi, ciemniejszymi. Kierują się również zasadą przeplatania barw. Trzeba obserwować, co dziecko rysuje i jak rozmieszczone są postacie na kartce. To, co dla malucha jest ważne, na rysunku jest największe. Należy również zwrócić uwagę na to, co znajduje się w centrum rysunku (np. mama, tata – w zależności od ich znaczenia dla dziecka), albo czego brakuje (np. na rysunku rodziny brakuje taty). Z rysunku dziecka można odczytać również, co go martwi (np. brat bez dłoni – bo dokucz autorowi rysunku, zabiera zabawki, bije), albo o czym marzy, jeżeli w rysunkach dziecka często powtarza się jakiś element (np. pies, którego dziecko chciałoby mieć, ale rodzice się nie zgadzają). Powinno się zwracać również uwagę na kompozycję rysunku. Jeżeli obrazki dziecka skupione są w jednym z rogów kartki, to może to świadczyć o tym, że jest nieśmiały i nie potrafi odnaleźć się w grupie przedszkolnej. Natomiast, jeżeli jego prace wychodzą poza kartkę, to może to być znakiem tego, że dziecko jest nadpobudliwe lub nerwowe. Nauczyciele i rodzice powinni starać się analizować prace dzieci, rozmawiać z nimi o ich uczuciach. To dobry sposób, aby dowiedzieć się, co wzbudza w nich lęk czy radość, czy mają jakieś problemy, czego nie lubią, a za czym przepadają. Analizować należy nie tylko jego prace, ale również technikę rysowania. Zaniedbani rodziców powinno:

- za mocne lub za delikatne linie, brak połączeń między poszczególnymi fragmentami
- wyraźne wychodzenie poza linie podczas kolorowania obrazka,
- brak umiejętności odwzorowywania rysunku i rysowania na zadany temat,
- duża niechęć do rysowania mimo wielokrotnego zachęcania i podawania mu różnych przyborów plastycznych,
- Bohaterowie rysunków to głównie postacie negatywne, złe, budzą lęk,

humor grupy

W czasie rozmowy na temat treści piosenki o niedźwiedziach i ich zwyczajach:

„Miś to taki miodownik. Duży kontener miodu” Szymek

Materiał przygotowała Alicja Karp

KRAŚNAŁE

Grupa dzieci 3/4 letnich

KORZYŚCI INTEGRACJI W GRUPACH RÓWIEŚNICZYCH

„Wszystkiego, co naprawdę trzeba wiedzieć nauczyłem się w przedszkolu – o tym jak żyć, odczuwać, marzyć i wyobrażać sobie lepszy świat”

Robert Fulghum

Pierwszym ogniwem edukacji jest przedszkole. To właśnie na przedszkole spada obowiązek wyjścia z pomocą rodzinom z dziećmi o specyficznych potrzebach rozwojowych. Integracja, to termin bardzo popularny, a jej idea cieszy się coraz większym zainteresowaniem. Podkreśla się, że integracja jest wielką szansą na wychowanie pokolenia w duchu współpracy i tolerancji dla różnorodności ludzi, jak też stanowi szansę stworzenia ludziom niepełnosprawnym możliwości pełnego udziału w życiu społecznym. Ważne jest zatem, aby forma wychowania stwarzała warunki nie tylko wspólnej zabawy, lecz również sprzyjała atmosferze, w której dzieci będą kształtować swoją wrażliwość na potrzeby i możliwości drugiego człowieka. Już od najmłodszych lat należy zadbać o kształtowanie **empatii**, czyli umiejętności wczuwania się w przeżycia innych osób, wzajemnej życzliwości i otwarcia na problemy innych. Wiek przedszkolny, to okres w którym mamy większą szansę na to, że wykształcimy osobowość otwartą i gotową do współdziałania. Integracja bowiem to proces obustronny, w którym każdy od każdego czegoś się uczy, każdy musi znaleźć swoje miejsce w grupie i poradzić sobie z powstającymi trudnościami.

Wspólne przebywanie dzieci o różnej kondycji fizycznej, psychicznej i umysłowej stwarza różnorodność sytuacji stymulujących zarówno jednych jak i drugich. Edukacja dzieci niepełnosprawnych przebiega dwutorowo: każde uczestniczy w zajęciach rozwojowo – terapeutycznych organizowanych indywidualnie i prowadzonych przez specjalistów: psychologa, pedagoga, logopedę, rewalidanta, a jednocześnie uczestniczy w zajęciach organizowanych z całą grupą.

Integracja przynosi więc wiele korzyści: przełamuje bariery między dziećmi, uczy je tolerancji, wrażliwości, wpływa na rozwój poznawczy, społeczny, emocjonalny i fizyczny dzieci. Uczy radości dawania, rozbudza świadomość, że wszyscy ludzie mają równe prawa, choć odmienne możliwości. Dzieci zdrowe są najlepszymi terapeutami dla „słabszych” rówieśników, a skoro dzieci radzą sobie tak dobrze to i dla nas – dorosłych integracja nie powinna wydawać się straszna.

humor malucha

❖

Ala Ch. Podziwiała włosy Ali P. i mówi do niej „Ty masz kręcołki”

❖

ka

Konrad i Marcin układają puzzle. Marcin do Konrada „To nie tak ma być”

❖

Julia B. Pokazuje Martynce jaki ma ślad po komarze na skórze i mówi: „Uważaj, bo jak Ciebie tak urządzi komar, to też będziesz miada takiego bąbla”

❖ Adrianek P. podczas śpiewu pastorałki „Aniołki” w przerwie refrenu mówi: „Ja też byłem święty”

Materiał przygotowała Ewa Ryznar

ZADANIE 6

Pokoloruj obrazek. Dokończ dekorowanie choinki własnymi bombkami i świeczkami.

Choinka kupiona już w pokoju stoi.
Dzieci zaczynają bombkami ją stroić.

Świąteczna wkładka z zadaniami dla dzieci

Rozwiąż poszczególne zadania z wkładki.
Oddaj podpisaną wkładkę swojej pani z grupy.

Wszystkie dzieci za prawidłowo rozwiązane zadania otrzymają drobne nagrody dnia **22 grudnia / piątek /**

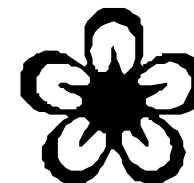
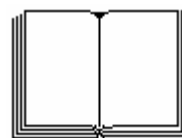
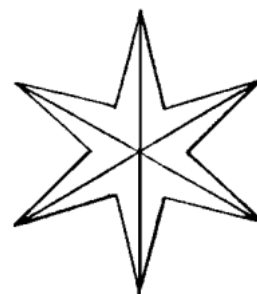
Pamiętajcie o terminowym oddaniu wkładek !

Uwaga! Dzieci młodsze 3 i 4 latki - mogą wykonać tylko te zadania, które potrafią!

Imię i nazwisko dziecka.....

ZADANIE 1

Co może znaleźć się na choince jako ozdoba? – pokoloruj te przedmioty.

Zadanie 2

TURNIEJ DZIESIĘCIU ŚWIĄTECZNYCH PYTAŃ

Odpowiedz TAK lub NIE.

Jeśli odpowiedź brzmi **TAK** – zamaluj okienko na czerwono,
a jeśli **NIE** – na niebiesko.

1. Czy Święta Bożego Narodzenia są w lecie?
2. Czy podczas Świąt Bożego Narodzenia dzielimy się opłatkiem?
3. Czy Mikołaj ma czarną brodę?
4. Czy w Święta Bożego Narodzenia święcimy pokarmy w koszyczku?
5. Czy w Święta Bożego Narodzenia ubieramy choinkę?
6. Czy Msza po wieczery wigilijnej, o północy to Pasterka?
7. Czy choinka jest drzewem liściastym?
8. Czy piosenki mówiące o narodzeniu Pana Jezusa nazywamy Kolędami?
9. Czy Pan Jezus urodził się w stajence?
10. Czy mama Pana Jezusa miała na imię Barbara?

Zadanie 3

Narysuj rozwiązanie zagadki w okienku

Choć niezgrabny,
ale miły.
Dzieci same go lepily.
Lepily go cały ranek,
to ze śniegu jest....

Zadanie 4 - Sokole oko

Połącz w pary takie same śnieżynki.

Zadanie 5

Policz bombki na choince. Otocz pętlą lub pomaluj tyle gwiazdek, ile jest bombek na każdej choince.

